

Ο ΜΑΛΑΤΕΣΤΑ, ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΕΣ

Οι άβολες αλήθειες που πολλοί -δημοκράτες- δεν θέλουν να ακούσουν.

«Το γεγονός ότι μπορεί να έχεις την πλειοψηφία με το μέρος σου δεν αποδεικνύει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχεις και δίκιο»

Δεν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα της πλειοψηφίας να επιβάλει το νόμο στη μειοψηφία, ακόμη και αν η βούληση της πλειοψηφίας σε σχετικά πολύπλοκα ζητήματα θα μπορούσε πραγματικά να επαληθευτεί. Το γεγονός ότι μπορεί να έχεις την πλειοψηφία με το μέρος σου δεν αποδεικνύει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχεις και δίκιο. Πράγματι, η ανθρωπότητα έχει πάντα προχωρήσει μέσω της πρωτοβουλίας και των προσπαθειών των ατόμων και των μειοψηφιών, ενώ η πλειοψηφία, ως εκ της φύσεώς της, είναι αργή, συντηρητική, υποτακτική στην ανώτερη δύναμη και στα θεμελιωμένα προνόμια.

Αλλά αν δεν αναγνωρίζουμε μια φορά το δικαίωμα των πλειοψηφιών να κυριαρχούν πάνω στις μειοψηφίες, δεν αναγνωρίζουμε δέκα την κυριαρχία της πλειοψηφίας από τη μειοψηφία. Θα ήταν παράλογο να υποστηρίζουμε ότι το ένα είναι σωστό επειδή ανήκει στη μειοψηφία. Αν διαρκώς υπήρξαν προηγμένες και φωτισμένες μειοψηφίες, με τον ίδιο τρόπο υπήρξαν και μειοψηφίες που ήταν οπισθοδρομικές και αντιδραστικές· αν υπάρχουν ανθρώπινα όντα που είναι η εξαίρεση στον κανόνα, και μπροστά από την εποχή τους, υπάρχουν επίσης ψυχοπαθείς, και ειδικά υπάρχουν απαθή άτομα που επιτρέπουν στον εαυτό τους να σέρνονται ασυνείδητα από το ρεύμα των γεγονότων.

Σε κάθε περίπτωση δεν είναι ζήτημα σωστού ή λάθους· είναι ζήτημα ελευθερίας, ελευθερίας όλων, ελευθερίας για κάθε άτομο εφ' όσον δεν παραβιάζει την ίδια ελευθερία των άλλων. Κανείς δεν μπορεί να κρίνει με βεβαιότητα ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, ποιος είναι πιο κοντά στην αλήθεια και ποια είναι η καλύτερη οδός για το καλύτερο για τον καθέναν από μας και όλους μαζί. Η εμπειρία μέσω της ελευθερίας είναι το μόνο μέσο για να φτάσουμε στην αλήθεια και τις καλύτερες λύσεις· και δεν υπάρχει ελευθερία αν δεν υπάρχει η ελευθερία τού να μπορείς να κάνεις λάθος.

Κατά τη γνώμη μας, ως εκ τούτου, θα έπρεπε η πλειοψηφία και η μειοψηφία να κατάφερναν να ζουν μαζί ειρηνικά και αποδοτικά μέσω της αμοιβαίας συμφωνίας και του συμβιβασμού, μέσω της ευφυούς αναγνώρισης των πρακτικών αναγκών της κοινοτικής ζωής και της χρησιμότητας των παραχωρήσεων που οι περιστάσεις καθιστούν αναγκαίες.

Καθώς επίσης και της λογικής και της εμπειρίας τους που τους δείχνει ότι παρόλη τη χρήση όλης την αληθείας των εκλογών και του κοινοβουλίου πάντα καταλήγει κανείς να έχει νόμους που αντιπροσωπεύουν οτιδήποτε άλλο εκτός από τη βούληση της πλειοψηφίας, οι αναρχικοί δεν αναγνωρίζουν ότι η πλειοψηφία ως εκ τούτου, ακόμη και αν ήταν δυνατό να εξακριβωθεί πέραν πάσης αμφιβολίας αυτό που ζητείται, έχει το δικαίωμα να επιβληθεί η ίδια στις διαφωνούσες μειοψηφίες δια της χρήσης βίας.

Εκτός από αυτές τις σκέψεις, υπάρχει πάντοτε το γεγονός ότι σε ένα καπιταλιστικό καθεστώς, στο οποίο η κοινωνία χωρίζεται σε πλούσιους και φτωχούς, σε εργοδότες και εργαζόμενους των οποίων το φαί εξαρτάται από την απόλυτη εξουσία του αφεντικού, δεν μπορεί να υπάρξουν πραγματικά ελεύθερες εκλογές.

Μετάφραση: Αιχμή